

Sygn. akt VIII C 3505/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w Ł.

przeciwko P. L.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w Ł. na rzecz P. L. kwotę 77 zł. (siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 3505/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 6 sierpnia 2015 roku w elektronicznym postępowaniu sądowym powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w Ł., reprezentowane przez radcę prawnego, wniósł o zasądzenie od pozwanego P. L. kwoty 203,80 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2015 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że podczas kontroli w pojeździe nr 69 na odcinku pomiędzy ulicami (...) w dniu 19 lutego 2015 r. stwierdzono u pozwanego brak ważnego biletu podróznego. W związku z tym powód wystawił pozwanemu wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w kwocie 200 zł. oraz opłaty za podróż w kwocie 3,80 zł. w terminie 30 dni od daty wystawienia wezwania. Stąd roszczenie powoda stało się wymagalne od dnia 22 marca 2015 r.

(pозew- k. 2- 3)

Nakazem zapłaty z dnia 21 września 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie zasądził od P. L. na rzecz powoda kwotę 203,80 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 90 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(nakaz zapłaty k. 4)

W sprzeciwie wniesionym w dniu 19 października 2015 r. P. L. reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata wskazał, że w dniu kontroli kupił bilet w automacie biletowym, a to kontroler uniemożliwił mu skasowanie biletu. W związku z tym pozwany złożył odwołanie do powoda.

(sprzeciw k. 5 v.- 6 v.)

Postanowieniem z dnia 10 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

(postanowienie k. 21)

W piśmie z dnia 22 grudnia 2015 r. pełnomocnik powoda podtrzymał swoje stanowisko przedstawione w pozwie.

(pismo pełn . powoda k. 24).

Na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2016 r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Natomiast pełnomocnik powoda prawidłowo zawiadomiony nie stawiał się.

(protokół rozprawy k. 41- 44).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lutego 2015 r. P. L. jechał do pracy w przedsiębiorstwie (...), które ma siedzibę na rogu ul. (...) w Ł.. Najpierw pozwany wsiadł ze swoim kolegą R. R. do autobusu nr (...), w którym skasował bilet podróżny. Następnie P. L. i R. R. około godz. 13.45 wsiadli do autobusu nr (...) na przystanku przy ul. (...). Po wejściu do autobusu pozwany doszedł do automatu biletowego, aby kupić bilety podróżne dla siebie oraz R. R.. P. L. kupił w automacie dwa bilety podróżne za łączną kwotę 5,20 zł. Pozwany dokonał zapłaty przy pomocy karty. Podczas kupowania biletów P. L. zauważył, że w autobusie trwa kontrola. Kiedy pozwany zamierzał skasować bilety, uniemożliwił mu to kontroler zasłaniając kasownik dłonią i twierdząc, że zakup biletów trwał zbyt długo.

(zeznania pozwanego k. 44 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 41- 42, zeznania świadka R. R. k. 43, potwierdzenie wykonania operacji kartowej k. 16 v., wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej k. 30)

Pismem z dnia 25 maja 2015 r. P. L. złożył odwołanie od wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej.

(pismo powoda k. 9- 10 v.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów, a także zeznań pozwanego i świadka R. R..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powód dochodził od pozwanego kwoty 203,80 zł. tytułem opłaty dodatkowej i opłaty za przejazd w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej w dniu 19 lutego 2015 r. P. L. potwierdził, że tego dnia korzystał z pojazdu powoda nr 69 oraz był poddany kontroli, jednak zakwestionował, aby nie posiadał biletu podróżnego. Pozwany wskazał jednocześnie, że nie mógł skasować biletu podróżnego, gdyż uniemożliwił mu to kontroler.

W ocenie Sądu P. L. wykazał powyższe okoliczności, które zwalniają go z obowiązku uiszczenia opłaty dodatkowej powiększonej o opłatę za podróż. Na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2016 r. pozwany złożył zeznania, z których jasno wynika, że po wejściu do autobusu nr (...) podszedł do automatu biletowego, aby dokonać zakupu dwóch biletów podróżnych. Powyższa okoliczność znalazła potwierdzenie nie tylko w zeznaniach R. R., ale także w potwierdzeniu wykonania operacji kartowej. Przede wszystkim P. L. zeznał, że kiedy po zakupie biletów podróżnych, zamierzał je skasować, uniemożliwił mu to kontroler, zasłaniając dłonią kasownik. Niewątpliwie po stronie osoby korzystającej z pojazdów powoda istnieje obowiązek niezwłocznego, czyli zaraz po wejściu do pojazdu, skasowania biletu podróżnego. Skoro jednak w pojazdach powoda powszechnie zamontowano automaty biletowe to tym samym powód dopuścił możliwość zakupu biletu podróżnego po wejściu do pojazdu. Pod warunkiem, że zakupu tego podróżny dokonuje

bezpośrednio po wejściu do pojazdu. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że właśnie taka sytuacja występuje w przedmiotowej sprawie, gdyż kontroli dokonano zanim pozwany dojechał do następnego przystanku, po wejściu do autobusu nr (...). Z wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej wynika jasno, że kontroli dokonano pomiędzy przystankiem położonym na rogu ulic (...), na którym wsiadł pozwany z R. R., a przystankiem położonym przy ul. (...). Nie ulega również wątpliwości, że dokonanie zakupu w automacie biletowym wymaga dłuższej chwili, gdyż należy wybrać rodzaj biletu, dokonać zapłaty przy pomocy karty bankowej oraz odebrać wydrukowany bilet. W świetle powyższych zeznań P. L. potwierdzonych zeznaniami R. R., jako udowodnione Sąd przyjął twierdzenie, że w dniu 19 lutego 2015 r. pozwany dokonał zakupu biletu podróznego, jednak jego skasowanie uniemożliwiła mu osoba przeprowadzająca kontrolę w pojeździe powoda.

Należy jeszcze zwrócić uwagę na to, że zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W ocenie Sądu strona pozwana podolała powyższemu obowiązkowi, przedstawiając dowody potwierdzające okoliczność zakupu przez P. L. biletu podróznego oraz uniemożliwienie pozwanemu jego skasowania przez kontrolera. Powyższe stanowisko było powodowi znane, gdyż pozwany przedstawił je nie tylko w sprzeciwie od nakazu zapłaty, ale już wcześniej w piśmie stanowiącym odwołanie od wezwania do uiszczenia opłaty dodatkowej. Pomimo to strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów kwestionujących wersję wskazaną przez pozwanego. Tymczasem P. L. zdołał powołać dowody, które układają się w logiczną całość i wskazują, że w dniu 19 lutego 2015 r. pozwany kupił bilet podrózny, jednak nie mógł go skasować z powodu zachowania osoby przeprowadzającej kontrolę w pojeździe powoda.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Strona pozwana wygrała proces w całości a zatem należy się jej od powoda zwrot kosztów procesu w łącznej wysokości 77 zł, na którą złożyły się koszty zastępstwa adwokata w kwocie 60 zł. – § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu i opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.